

Batló. Veiem la Pedrera i altres característics edificis del Modernisme barcelonès i no triguem a asseure'ns a una bona taula d'un excel·lent restaurant. Oh! tot seguit entenem perquè a Alemanya no hi ha "Boqueries"! Perquè ja fa temps que s'haurien arruïnat!

És evident que al nostre home el satisfà més una espècie de "toscanos" que compra mig d'estranguis a Suïssa que el millor plat de l'excel·lent cuina d'un bon restaurant barceloní.

Després d'un recés i una estona de descans ens dirigim a l'hospital de Sant Pau, davallam per l'avinguda de Gaudí i visitem el temple de la Sagrada Família.

Una pluja inoportuna ens obliga a arrecerar-nos i mentre prenem el te, el cafè o la copa de brandi, continuem la tertúlia. Al cap d'una bona estona, inesperadament, l'establiment on som s'omple de gent amb el consegüent xivarri. Immediatament l'Anderl s'aixeca i surt a fora prefereix prendre la pluja que continua caient inalterablement.

Cap al vespre ens dirigim al Centre Excursionista de Catalunya, visita quasi obligada donada la representativitat de l'Entitat com també la singularitat de la seva seu social. Crec que entenen el que signifiquen aquelles columnes romanes que hi ha entrant a la dreta. Intentem fer unes pinzellades entenedores de les característiques especials que marquen el nostre excursionisme: aquelles columnes, aquella biblioteca, aquells arxius en són una mostra palpable.

Cansats, però satisfets, els deixem, no pas d'hora, a l'hotel on s'allotgen. D'una manera ràpida, però ben aprofitada han pogut fer-se una idea del que és Barcelona, una ciutat de què havien sentit parlar molt, però on no havien estat mai.

Avinguda de Gaudí, al fons la Sagrada Família